

הכל אודות הבננה

הפרי המזין, הטעים והבריא, הפרי הרצוי והמצוי בעיקר בחד-שי החורף, הפרי אותו אוכלים בכל מקום, כל האנשים ובכל הזמנים — הבננה.

רופאים אשר חקרו הרגלי אכילתה של שבטים כושיים באפריקה מצאו, כי בריאותם של הילדים היתה טובה והתפתחותם גורמלית משום שקבלו כמויות מספיקות של בננות, גם אם חסרו להם מזון נות חיוניים אחרים. אין ספק כי כל אמא יודעת ומכירה בערכה התזונתי הרב של הבננה ולכן היא רצה אחר ילדיה... אך האם נועדה הבננה לילדים בלבד?

גינות-השר

לבננה היסטוריה רבת-ענין, והיום היא תופסת את המקום הראשון בשישי בסחר העולמי במוצרי חקלאות (אחרי הקפה והסוכר).

בארץ-ישראל ידוע על מטעי בננות במאה ה-9 בעמק הפורה שסביב הכנרת, אז קראו להם גיי-נות-שר (גינור). המטעים הושמדו בעת הכיבוש הערבי והופיעו שוב בתוך פרדסים ערביים בסביבות יפו לפני כ-60 שנה. הגידול המודרני החל לפני 40 שנה בעמק הירדן עם מטע של 3 דונם. מאז חלה התפתחות מזרזת, בעיקר בשנים שלאחר קום המדינה.

גם ליוגוסלביה

22,000 הדונמים של מטעי הבננות מספקים כ-45,000 טון פרי עודפי השוק המקומי משווקים לארצות חוץ, בעיקר ליוון, ליוגוסלביה ולאיטליה.

בארץ משווקים מדי שנה 110 אלף טון פירות (פרט לפרי הדר) ומעניין לציין כי הבננות מהוות שליש מתוצרת זו. אין זאת כי למדו להכיר בערכה התזונתי הרב. הבננה עשירה בחמרי מזון חיוניים. הן בפחמימות והן במינרלים וויטמינים. היא מכילה חלבון, סידן, ברזל, נתרן, אשלגן, ויטמין A ועוד. למרות המצאות חמרים כה חיוניים וכה רבים בבננה, היא אינה מכבידה על מנגנון העיכול, ולא עוד אלא שהיא מהווה מזון חשוב בדיאטות שונות: במחלות כבד, במחלות אולקוס והפרעות מעיים.

עם דבש ולימון

בננות לאכילה חייבות להיות בשלות לחלוטין. כתמים חומים חייבים להופיע על הקליפה. אכילת בננות בשלות — אינה משמנה. בארצות רבות נוהגים בבננות כחלק מהתפריט העיקרי, כך למשל נוהגים בהאיטי, בהוואי ובגואטמלה. לטגן בננות בחמאה מטובלת בדבש ולימון או בלימון ויין. באוסטרליה נפוץ מאכל עממי — בננות בסוכר בתוספת אגוז קוקוס וחמאה עם קצפת. בברזיל נוהגים לבשל בננה ב-סירופ ולהגיש עם גבינה לבנה.

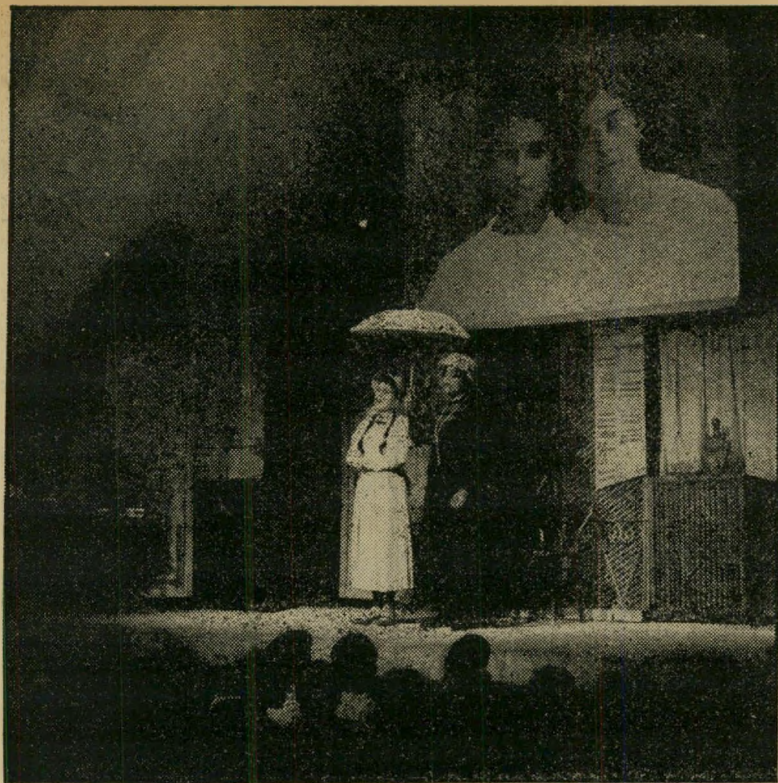
אנשים

יש קאוויאר

במצביש מאד היה עלול למצוא את עצמו שרהאוצר לוי אשכול, שעה שיגיש את הצעת-החוק לתקציב הכנסת, שעות ספורות בלבד לפני פתיחת הדיון. מאחר שלפי התקנון יש להגיש הצעת-חוק לפחות 48 שעות לפני פתיחת הדיון, כונס בחפזו ועדת-הכנסת, לאשר את מקרה היוצא-מהכלל. בכל בניין הכנסת לא נמצאו אלא ששה מבין 19 חברי ועדת הכנסת, וחמישה מהם היו דחוקי האופוזיציה. כשנשאל, אחרי ההחלטה החריגית, חבר הוועדה החירותי יוסף שופמן מדוע אישר את הדיון בכנסת, למרות הרוב האופוזיציוני, סיפר: "ישבנו בהעדה ויכולנו לסדר אותו. אבל מה? חשבנו — מסכן, חולה, צרוד — חבל עליו, ואישרנו את הדיון". . . . בדיוני מועצת עיריית תל-אביב מצב הרוח, כנראה, עוצב מאד, כך, על כל פנים, סבור חבר מועצת-העיר הליברלי, שמחה ארליך, ששלח חזר פנימי לחבריו לסיעה, ביקש מהם להרבות באמירות-כנה בישיבות. . . . בטקס חנוכת לשכת-מודיעין עירונית נוספת בשכונת שפירא בתל-אביב, בירך רב השכונה הרב מחורש, על פתיחת הלשכה, הבטיח ל-העביר למקום את לשכת-המודיעין הפריטית שלו. "אבל מה? הוסיף הרב, "מה צריכים בשכונת-שפירא זה לא לשכות מודיעין, אלא מידוכות!" "מה אתה רוצה", הזדעף לעומתו אליעזר שכטר, זעם הגבות, גם ברחוב של ראש העירייה מרי דבי נמיר, בצפון תל-אביב, עוד אין מדרגה. . . . בהזדמנות אחרת חגג ראש העירייה התל-אביבית את היכנסם של חברי הסיעה הליברלית להנהלת-העיר בארוחת צהרים חגיגית, כיבד אותם בשמפניה רו-סית אדומה עתיקה ובקחיאר רוסי שחור טעים. כשהתעניינו האורחים למקורו של הכיבוד היקר, התנצלה אשת ראש-העיר, אורה נמיר, והסבירה: "קיבלנו את זה כפיצוי על ביטול נסיעתו של נמיר ל-רוסיה, מהשגריר הרוסי מיכאיל בורדיב, ומאז אנחנו שומרים את זה להזדמנות חגיגתיות". ההזדמנות החגיגית היתה יום הולדתו של נמיר, שהתחגגה באותה ארוחת צהריים, ללא שום אורח מפאיי אחר. . . . לחגיגה אחרת של יום-הולדת זכתה השנה גינת מרים ברנשטיין-כהן, כאשר נב-כהן בחגיגה האחרונה של הצגת תל-אביב הקטנה בתיאטרון החמאם. מרים גילתה, באחת התמונות המופיעות כשיקופיות על המסך הקטן, את תמונתה שלה בנעוריה, סיפרה זאת לאורי זוהר המכריז על בנות אלה כבנותיו של אחד הגברים העשירים. אורי הודיע על כך בסיום ההצגה, כשהוא מברך באותה הודעה את השחקנית ליום הולדתה, שחל באותו יום.

חסר בורג

מלא שבחים לישראלים חזר שגריר גאנה, בדיאקן פוק, לישראל, אחרי הי-עדרות ארוכה. הסיפור החזר העיקרי בפי השגריר האפריקאי היה על העיר החדשה, אותה בנוים מהנדסי סולל-בונה בגאנה, בתנאי חלוציות אמיתית. לזכריו, אפילו הוא לא היה מחזיק מעמד באזור הגיוגל השו-מם, המרוחק מכל מקום ישוב בלמעלה מ-800 קילומטרים, שמושביו העיקריים הם יתושי ענק המוצצים את דמם של הבונוים. . . . חרם ארוך על השיר סינייה של דוד מנוסי ונועם שריף, המושמע כנעמית רקע בסרט הנושא אותו שם, ביטל השבוע שמעון ישראלי, שעה שהסכים לשיר את השיר המושר תמיד בפיה של נחמה הכרל, בהקלטת תקליט ארד-גן, שיופץ לקראת תחילת הצגת הסרט. . . . מבקרי תערוכתו של יגאל תומרקין בביתן הל-נה רובינשטיין נבהלו השבוע, כשראו אדם בגדי-עבודה עמל קשות בהברגת ברגים לתוך תמונותיו של הצייר המודרניסטי. רק כשהובהל השומר, התברר שהאיש אינו אלא יגאל עצמו, שהכניס מסמרים וברגים שהוצאו על-ידו מבקרים אוהבי מוכרות. כששאל יגאל את השומר מדוע אינו מש-גיח לבל יוצאו חלקי מתכת שונים מתמו-נותיו, השיב השומר: "מה אתה רוצה ממני? אני חולה, ואין לי כוח לעלות כל הזמן למעלה ולמטה, למעלה ולמטה". . . . המשורר המזוקן דוד (ברזיס ערפי שפ-תיס) אבירן חושש כנראה מאוד לחייו. אחרי שהכחיש כי ביקש רשיון לנשיאת אק-דח, רכש סכין קופץ מתוצרת איטלקית. . . . הזמרת הישראלית נעמה נרדי, תופיע בתפקיד ראשי באופרה אוונגארדית, שונכתה

מרים ברנשטיין-כהן ב"חמאם" *
נעורים בשקופית

אשתו הצעירה החרשה של אליעזר לעזריה פאנו, אהובתו של האיש, שרצחה את אשתו הקודמת. . . . מועמד נוסף, שהת-יצב השבוע לרישום ברבנות, עורך חדשות הגליהקל, הקריין ורדי ("ירי היפה") בן-יעקב. הקריין, שחבריו לתורה-חדשות טוענים שהוא הקריין היחיד בגליהקל הב-טוח שרואים אותו בשעה שהוא קורא את החדשות, נושא לאשה צרפתית צעירה בשם ורניק רבינוביץ. . . . הפתעה בלתי-נעימה קידמה את פניהם של הפנטור מימאי סמי מודכו, ואשתו גאולה נוני-מודכו, שעה שחזרו לביתם מארצות-ערב חגיגית, שערכה צירות ישראל בוינה לרגל הצגת-בכורה של מולכו בעיר החאלסים. הם גילו כי קופסת התכשיטים היקרים של גאולה נעלמה, יחד עם רדיו טרנזיסטור של אמרגנם הישראלי, יורם הראל. לי-שמחתו הרבה של סמי השאירו הגנבים הברונים את קופסת כלי האופור היקרים שלו, שהיתה מונחת גלויה בדירה. אגב, השלישייה סמי-גאולה-יורם עומדת לעבור להולנד, לסידרת הופעות בבתי התיאטרון של ארץ זו. . . . בתם הצעירה של נר-רית (לשעבר בתי-ער) ורמי צוריאנו, זכתה להגשים את חלומם של נערות-זוהר ישראליות רבות, כאשר מונתה כבר ב-יום העשירי לחיה לדיילת-כבוד בחברת ה-תעופה האמריקאית זלתה. הבת הפעוטה, דורלי, שנולדה בעת מסע-תיור של הר-ריה ברחבי ארצות-הברית, זכתה בכבוד כאשר טסה עם אמה מעיר לידתה, ניו-אורליאנס, למקום המגורים החדש שלהם, בסביבת לוס-אנג'לס.

* למעלה בתמונה: מימין, כשהיא בת 23. מתחתיה, מחזיקה בשמשיה: רחל אסאס.

פסוקי השבוע

● מנהל משרד המסחר והתעשייה, מיכאל צור, בנאום בפני יבואנים: "הלירה צמודה לדולר, המשכורת צמודה ללירה, הפקידים צמודים למש-כורת, המהנדסים צמודים לפקידים, המורים צמודים למהנדסים, הרופאים צמודים למורים, תוספת הויקר צמודה לרופאים, והלירה צמודה לתוספת הויקר!"

● השבועון פנים-אל-פנים, בהגיבו על החיכות ברבנות על בני-ישראל: "בחזק לאין אסור היה להתחתן עם גויים, בארץ אסור להתחתן עם בני ישראל!"

● ח"כ מפ"ם ויקטור שם-טוב, באסיפת הליגה למניעת כפייה דתית בתל-אביב: "במאמץ להגיע לחוק איסור גידול החזיר, גילו מפאיי וחרות חזירות יוצאת מהכלל!"

● הקומויקאי שמעון דז'גאן, על ביקורו בבניין האו"ם: "ים של חלונות, ים של חדרים, בכל חדר יושב פקיד. לכל פקיד יש מזכירה — והכל שותים. אילו היה שם גם דוד גדול על הגג, הייתי משוכנע שזהו הבניין הידוע מרחוב ארלוזורוב."

● הפיליטונאי יוסף ("נץ") ויניצקי: "מדוע אין הכנסת מתכנסת בפורים? — מפני ששם מחופשים כל השנה!"